

Spēkā no 25.11.2009

Spēkā esošs

Publicēts: Vēstnesis, 24.11.2009, nr. 184

LATVIJAS REPUBLIKAS MINISTRU KABINETS

17.11.2009

Noteikumi nr. 1325

Rīgā

Noteikumi par veterinārajām prasībām dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā, to ievēšanai Latvijā un tirdzniecībai starp Eiropas Savienības dalībvalstīm

(prot. Nr. 81 25.§)

Izdoti saskaņā ar
Veterinārmedicīnas likuma
25.panta 1.punktu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka veterinārās prasības dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā (dzīvnieku zarnas, nagaiņu un māļputnu asinis un asins produkti (izņemot zirgu dzimtas dzīvnieku serumu), kauli un kaulu produkti (izņemot kaulu miltus), ragi un ragu produkti (izņemot ragu miltus), nagi un nagu produkti (izņemot nagu miltus), pārstrādātas dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielas, kausēti cūku tauki un kausēti tauki, trušu gaļa un saimniecībā audzēto medījamo dzīvnieku gaļa) (turpmāk – produkti), to tirdzniecībai starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un ievēšanai Latvijā no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (turpmāk – trešā valsts).

2. Šo noteikumu izpildi kontrolē Pārtikas un veterinārais dienests (turpmāk – dienests).

3. Produktiem, kurus paredzēts ievest no trešās valsts un kuri paredzēti tirdzniecībai starp Eiropas Savienības dalībvalstīm, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa Regulu (EK) Nr.853/2004, ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku (turpmāk – Eiropas Parlamenta un Padomes Regula Nr.853/2004), un šo noteikumu prasības.

4. Produktus, kuriem nav noteiktas prasības Eiropas Savienības normatīvajos aktos pārtikas aprites jomā, kuri ievesti no trešās valsts saskaņā ar galamērķa valsts normatīvajiem aktiem un nonāk aprītē Latvijas teritorijā vai ražoti Latvijā, aizliegts izplatīt citā Eiropas Savienības dalībvalstī pirms Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) atzinuma par produkta nekaitīgumu saņemšanas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 28.janvāra Regulu (EK) Nr.178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārējus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu.

5. Latvijas teritorijā atļauts ievest šo noteikumu 4.pantā minētos produktus, kas ražoti citā Eiropas Savienības dalībvalstī un šķērsojuši trešās valsts teritoriju, ja tiem ir kompetentās iestādes izsniegts veterinārais (veselības) sertifikāts, kas apliecina produktu atbilstību šo noteikumu prasībām. Latvijas pārstāvis Pastāvīgajā veterinārijas komitejā informē Eiropas Komisiju un citas dalībvalstis par šādu produktu ievēšanu.

II. Produktu tirdzniecība starp Latviju un Eiropas Savienības dalībvalstīm

6. Produktu tirdzniecība starp Latviju un Eiropas Savienības dalībvalstīm ir atļauta, ja produktus ražo pārtikas uzņēmums, kas:

6.1. atbilstoši izmantotajam pārstrādes veidam ievēro ražošanas procesa riska analīzes un kritisko kontrolpunktu noteikšanas (*HACCP*) principus;

6.2. atbilstoši produkta veidam tā atbilstības novērtēšanai ņem paraugus laboratoriskiem izmeklējumiem laboratorijā, kurai dienests piešķīris references laboratorijas statusu;

6.3. vismaz divus gadus glabā datus par šo noteikumu 6.1. un 6.2.apakšpunktā minēto izmeklējumu rezultātiem, kā arī pārējo ar to saistīto informāciju. Datus glabā jebkurā apstrādājamā formā (piemēram, rakstiski, elektroniski), un tos uzrāda pēc dienesta inspektora pieprasījuma;

6.4. nodrošina produktu marķēšanas prasību piemērošanu;

6.5. informē dienestu par pārtikas uzņēmumā pastāvošiem iespējamiem draudiem dzīvnieku vai sabiedrības veselībai, ja laboratoriskajos izmeklējumos vai jebkurā citā veidā ir iegūta šāda informācija;

6.6. tirdzniecībai starp Latviju un Eiropas Savienības dalībvalstīm nosūta produktus, kuru kravas īpašnieka izdotajā tirdzniecības dokumentā ir norādīts attiecīgā produkta veids, nosaukums un pārtikas uzņēmuma atzīšanas numurs, ja tāds ir piešķirts saskaņā ar normatīvajiem aktiem par pārtikas uzņēmumu darbības atzīšanas un reģistrācijas kārtību.

7. Produkti, kas paredzēti tirdzniecībai starp Latviju un Eiropas Savienības dalībvalstīm, ir ražoti pārtikas uzņēmumā, kas reģistrēts vai atzīts saskaņā ar normatīvajiem aktiem par pārtikas uzņēmumu darbības atzīšanu un reģistrācijas kārtību un atrodas dienesta uzraudzībā. Saimnieciskās darbības veicējs reģistrējoties apliecina, ka ievēros šo noteikumu prasības.

8. Produktu tirdzniecība starp Latviju un Eiropas Savienības dalībvalstīm nav atļauta, ja:

8.1. tie ir no pārtikas uzņēmuma vai noliktavas, kas atrodas teritorijā, kurā noteikti ierobežojumi konstatētās slimības dēļ, un dzīvnieku suga, no kuras iegūti attiecīgie produkti, ir uzņēmīga pret šo slimību;

8.2. tie ražoti pārtikas uzņēmumā vai teritorijā, no kuras pārvietojot produktus varētu rasties apdraudējums dzīvnieku vai sabiedrības veselībai, ja vien produkti nav termiski apstrādāti, ievērojot higiēnas prasības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu Nr.853/2004.

III. Produktu ievēšana no trešajām valstīm

9. Produktus atļauts ievest Latvijas teritorijā no trešajām valstīm, ja:

9.1. tie ir ražoti pārtikas uzņēmumā, kas ievēro šo noteikumu II nodaļā minētās prasības;

9.2. tie ir ražoti valstī vai valsts daļā, kas iekļauta Padomes 1976.gada 21.decembra Lēmumā 79/542/EEK, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, no kurām dalībvalstis atļauj liellopu, cūku un svaigas gaļas ievadumus;

9.3. tie ir ražoti pārtikas uzņēmumā, kas iekļauts Eiropas Savienības apstiprinātajā sarakstā;

9.4. tiem ir veterinārais (veselības) sertifikāts, kas noteikts Padomes 1976.gada 21.decembra Lēmumā 79/542/EEK, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, no kurām dalībvalstis atļauj liellopu, cūku un svaigas gaļas ievadumus.

10. Ievēšanai Latvijā dienests izsniedz atļauju par tirdzniecības produkta parauga (pārtikas uzņēmuma īpašnieka vai par pārtikas uzņēmumu atbildīgās personas uzdevumā ņemta dzīvnieku izcelsmes produkta daļa, kam nav komerciālas vērtības, kura raksturo produktu vai atbilst dzīvnieku izcelsmes produktam, ko pārtikas uzņēmumā iecerēts ražot) ievēšanas nosacījumiem. Saimnieciskās darbības veicējs iesniegumā atļaujas saņemšanai norāda produkta parauga veidu, sastāvu un dzīvnieka sugu, no kura tas iegūts. Ja nepieciešams, dienests var pieprasīt papildu informāciju.

11. Ja produktu paraugus ievē Latvijā, kopā ar kravu ir arī šo noteikumu 10.punktā minētā atļauja. Dienests kontrolē kravas atbilstību atļaujā minētajiem nosacījumiem.

12. Ievedot produktu paraugus Latvijas teritorijā tālākai transportēšanai uz citu Eiropas Savienības dalībvalsti, dienests pārbauda, vai kravai ir citas dalībvalsts kompetentās institūcijas izsniegta atļauja.

IV. Veterinārās prasības dzīvnieku zarnām

13. Dzīvnieku zarnu tirdzniecībai starp Latviju un Eiropas Savienības dalībvalstīm dienests izsniedz dokumentu, kurā norādīts to izcelsmes pārtikas uzņēmuma atzīšanas numurs.

14. Dzīvnieku zarnas atļauts laist tirdzniecībā starp Latviju un Eiropas Savienības dalībvalstīm, ja to izcelsmes pārtikas uzņēmums atzīts saskaņā ar normatīvajiem aktiem par tirdzniecību ar svaigu gaļu starp Eiropas Savienības dalībvalstīm. Dzīvnieku zarnas transportē, nepieļaujot to piesārņošanu.

15. Latvijas teritorijā no trešajām valstīm atļauts ievest dzīvnieku zarnas, ja kravai pievienots šo noteikumu 9.4.apakšpunktā minētais sertifikāts, kuru ir parakstījis trešās valsts oficiālais veterinārārsts. Sertifikātā ir apliecināts, ka:

- 15.1. zarnas ir iegūtas trešās valsts kompetentās iestādes atzītos pārtikas uzņēmumos;
- 15.2. zarnas ir notīrītas, nokasītas un sālītas vai balinātas (vai pēc kasīšanas žāvētas);
- 15.3. pēc šo noteikumu 15.2.apakšpunktā minētās apstrādes ir veiktas nepieciešamās darbības, lai novērstu produktu atkārtotu piesārņošanu.

V. Veterinārās prasības kauliem un kaulu produktiem (izņemot kaulu miltus), ragiem un ragu produktiem (izņemot ragu miltus), nagiem un nagu produktiem (izņemot nagu miltus) un pārstrādātām dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielām

16. Veterinārās prasības tirdzniecībai starp Latviju un Eiropas Savienības dalībvalstīm un ievēšanai no trešajām valstīm kauliem un kaulu produktiem (izņemot kaulu miltus), ragiem un ragu produktiem (izņemot ragu miltus), nagiem un nagu produktiem (izņemot nagu miltus), kas paredzēti lietošanai pārtikā, ir noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā Nr.853/2004.

17. Latvijas teritorijā no trešajām valstīm atļauts ievest pārstrādātas dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielas, ja ir attiecīgās valsts oficiālā veterinārārsta parakstīts šo noteikumu 9.4.apakšpunktā minētais sertifikāts, kas apliecina, ka:

- 17.1. pārstrādātas dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielas atbilst normatīvajiem aktiem par veterinārsanitārajām prasībām un ir ievēroti piesardzības pasākumi, lai novērstu atkārtotu piesārņošanu pēc to apstrādes;
- 17.2. pirms izcelsmes valsts teritorijas atstāšanas ir paņemti paraugi salmonelozes klātbūtnes noteikšanai un tā nav konstatēta.

18. Pēc šo noteikumu 17.punktā minētā sertifikāta pārbaudes dienests ņem pārstrādātu dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielu paraugu no katras kravas, ja tā nav iepakota, un izlases veidā no iepakojumiem, ja krava ir iepakota.

19. Dienests izlases veidā pārbauda trešās valsts izcelsmes neiekotas pārstrādātu dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielu kravas, ja iepriekšējās sešās secīgi pārbaudītajās kravās nav atklāta slimību klātbūtne.

20. Ja šo noteikumu 19.punktā minētajās pārbaudēs konstatē slimību klātbūtni, dienests par to informē nosūtītājas valsts kompetento institūciju.

21. Ja nākamajā kravā, kas ir saņemta no attiecīgās valsts, atkārtoti konstatē slimību klātbūtni, dienests

pārbauda visas no minētās valsts saņemtās kravas. Pārbaudi pārtrauc, ja sešās pēc kārtas saņemtajās kravās neatklāj slimību klātbūtni.

22. Dienests divus gadus glabā dokumentus par šo noteikumu 19. un 21.punktā minēto pārbaužu rezultātiem.

23. Kravu pārkraušana atļauta vienīgi dienesta apstiprinātajā pārkraušanas vietā (ostā).

24. Ja kravā konstatē salmonelozes klātbūtni, attiecīgajai kravai piemēro vienu no šādām prasībām:

24.1. kravu izved no Eiropas Savienības teritorijas;

24.2. kravā esošos produktus neizmanto dzīvnieku barošanai. Šādā gadījumā dienests izsniedz atļauju kravai atstāt ostu vai noliktavu vienīgi ar nosacījumu, ka tās saturu neizmantos dzīvnieku barībā;

24.3. kravā esošās pārstrādātās dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielas pārstrādā blakusproduktu pārstrādes uzņēmums, kas ir atzīts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 3.oktobra Regulu (EK) Nr.1774/2002, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam. Šādā gadījumā dienests izsniedz atļauju kravai atstāt ostu vai noliktavu, lai ar kravu veiktu minētās darbības. Pēc pārstrādes dienests kravu pārbauda, lai noteiktu salmonelozes klātbūtni. Ja rezultāts ir negatīvs, kravu atļauts laist apgrozībā.

VI. Veterinārās prasības nagaiņu un mājputnu asinīm un asins produktiem, izņemot zirgu dzimtas dzīvnieku serumu

25. Tirdzniecībai starp Latviju un Eiropas Savienības dalībvalstīm ar nagaiņu un mājputnu asinīm, kas paredzētas lietošanai pārtikā, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr.853/2004 nosacījumus, ko piemēro tirdzniecībā ar svaigu gaļu.

26. Latvijas teritorijā no trešajām valstīm aizliegts ievest svaigas mājas nagaiņu asinis, kas paredzētas lietošanai pārtikā.

27. Svaigas mājputnu asinis, kas paredzētas lietošanai pārtikā, no trešajām valstīm Latvijas teritorijā atļauts ievest saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu Nr.853/2004 un normatīvajiem aktiem par dzīvnieku veselības nosacījumiem tirdzniecībā ar svaigu putnu gaļu.

28. Prasības, ar kurām saskaņā Latvijas teritorijā no trešajām valstīm atļauts ievest saimniecībā audzēto savvaļas zīdītāju asins produktus, kas paredzēti lietošanai pārtikā, noteiktas šo noteikumu VIII nodaļā.

29. Trešo valstu izcelsmes asins produktu ievešanai, kas paredzēti lietošanai pārtikā, piemēro normatīvos aktus par veterinārajām prasībām govju, aitu, kazu un cūku, svaigas gaļas un gaļas produktu ievešanai no trešajām valstīm. Šis nosacījums neattiecas uz šo noteikumu V nodaļā minētajiem produktiem, kas ražoti no dzīvnieku asinīm.

VII. Veterinārās prasības kausētiem cūku taukiem un kausētiem taukiem

30. Latvijas teritorijā atļauts ievest kausētus cūku taukus un kausētus taukus tikai no tām trešajām valstīm, kas iekļautas Eiropas Savienības apstiprinātajā sarakstā.

31. Ja Eiropas Savienības apstiprinātajā sarakstā iekļautajā trešajā valstī 12 mēnešu laikā pirms kravas nosūtīšanas uz Eiropas Savienību reģistrēta kāda no šo noteikumu pielikumā minētajām infekcijas slimībām, katrai kravai jābūt šo noteikumu 9.4.apakšpunktā minētajam sertifikātam, kas apliecina, ka:

31.1. kausēti cūku tauki un kausēti tauki ir bijuši pakļauti vienam no šādiem apstrādes veidiem:

- 31.1.1. karsēti vismaz 70 grādu temperatūrā ne mazāk kā 30 minūtes;
- 31.1.2. karsēti vismaz 90 grādu temperatūrā ne mazāk kā 15 minūtes;
- 31.1.3. karsēti vismaz 80 grādu temperatūrā nepārtrauktā karsēšanas režīmā;

31.2. tauki ir iepakoti jaunos konteineros (ja tos pārvadā iepakotā veidā) un ir veikti nepieciešamie pasākumi, lai novērstu to atkārtotu piesārņošanu;

31.3. ir pārbaudīti cauruļvadi, sūkņi un cisternas, kā arī citas tvertnes vai autocisternas, ko izmanto tauku transportēšanai no ražotnes tieši uz kuģi līdz tvertnēm krastā vai tieši uz pārtikas uzņēmumiem, un tie pirms lietošanas ir tīrīti (ja taukus pārvadā neiekārtotā veidā).

VIII. Veterinārās prasības trušu gaļai un saimniecībā audzēto medījamo dzīvnieku gaļai

32. Latvijas teritorijā atļauts ievest trušu un saimniecībā audzēto medījamo dzīvnieku gaļu no trešajām valstīm, ja tā atbilst šādām prasībām:

32.1. ir ievesta no valstīm, kas iekļautas Eiropas Savienības apstiprinātajā sarakstā;

32.2. ir no dienesta atzīta pārtikas uzņēmuma, kas garantē tās atbilstību Eiropas Savienības normatīvo aktu prasībām par higiēnas noteikumiem attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku;

32.3. katrai kravai ir šo noteikumu 9.4.apakšpunktā minētais sertifikāts.

IX. Noslēguma jautājums

33. Atzīt par spēku zaudējušiem Ministru kabineta 2004.gada 30.marta noteikumus Nr.207 "Noteikumi par veterinārajām prasībām tirdzniecībai ar dzīvnieku izcelsmes produktiem" (Latvijas Vēstnesis, 2004, 68.nr.).

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Noteikumus iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

1) Padomes 1992.gada 17.jūnija Direktīvas 92/118/EEK, ar ko paredz dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības prasības attiecībā uz tādu produktu tirdzniecību un ieviešanu Kopienā, uz kuriem neattiecas šādas prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 89/662/EEK A pielikuma I daļā, un – attiecībā uz slimību izraisītājiem – īpašos Kopienas noteikumus, kuri minēti Direktīvā 90/425/EEK;

2) Padomes 1996.gada 17.decembra Direktīvas 96/90/EK, ar ko groza Direktīvu 92/118/EEK, ar kuru nosaka dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības aizsardzības prasības, kas reglamentē to produktu tirdzniecību un importu Kopienā, kuri nav pakļauti minētajām prasībām, kas noteiktas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 89/662/EEK A pielikuma I daļā un attiecībā uz patogēniem – Direktīvā 90/425/EEK;

3) Padomes 1997.gada 18.decembra Direktīvas 97/79/EK, ar ko groza Direktīvas 71/118/EEK, 72/462/EEK, 85/73/EEK, 91/67/EEK, 91/492/EEK, 91/493/EEK, 92/45/EEK un 92/118/EEK attiecībā uz to produktu veselības pārbaūžu organizēšanu, ko ievieš Kopienā no trešām valstīm;

4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 21.oktobra Direktīvas 2002/33/EK, ar ko groza Padomes Direktīvas 90/425/EEK un 92/118/EEK par veselības aizsardzības prasībām attiecībā uz dzīvnieku blakusproduktiem;

5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 21.aprīļa Direktīvas 2004/41/EK, ar ko atceļ dažas direktīvas par pārtikas higiēnu un dzīvnieku veselības nosacījumiem attiecībā uz dažu lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu un laišanu tirgū un groza Padomes Direktīvas 89/622/EEK un 92/118/EK un Padomes Lēmumu 95/408/EK;

6) Padomes 1982.gada 21.decembra Direktīvas 82/894/EEK par dzīvnieku slimību paziņošanu Kopienā.

Dzīvnieku infekcijas slimības

1. Āfrikas zirgu mēris
2. Āfrikas cūku mēris
3. Putnu gripa
4. Infekciozais katarālais drudzis
5. Govju sūkļveida encefalopātija
6. Klasiskais cūku mēris
7. Kontagiozā govju pleiopneimonija
8. Vaislas sērga
9. Zirgu encefalomiēlīts (ieskaitot Venecuēlas zirgu encefalomiēlītu)
10. Zirgu infekciozā anēmija
11. Mutes un nagu sērga
12. Zirgu ļaunie ienāši un kumeļu ienāši
13. Nodulārā eksantēma
14. Ņūkāsas slimība
15. Mazo atgremotāju mēris
16. Rifta ielejas drudzis
17. Govju mēris
18. Aitu un kazu bakas (*Capripox*)
19. Mazā stropu vabole (*Aethina tumida*)
20. Cūku vezikulārā slimība
21. Tropilelapsoze
22. Vezikulārais stomatīts